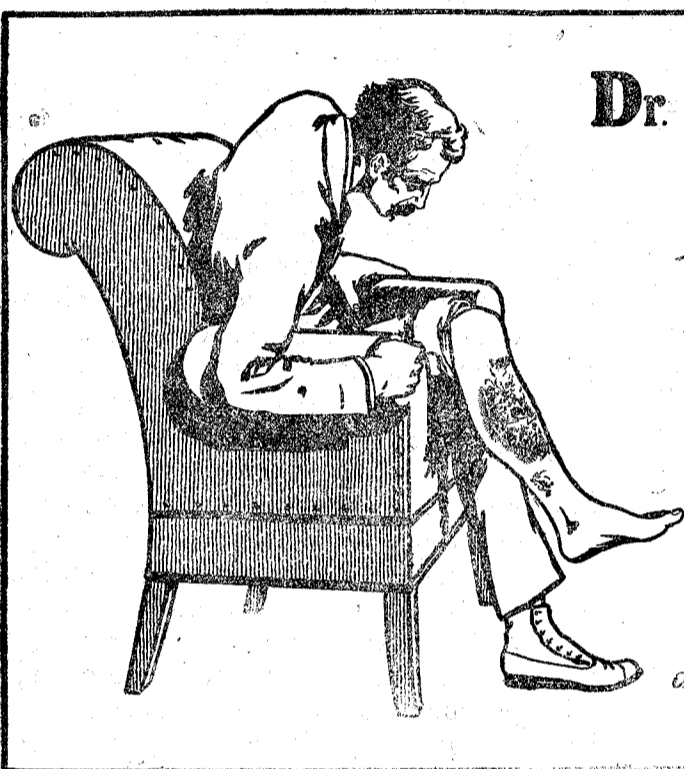

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes. Número corrent, 10 céntims.</p>	<p>Redacció i Administració: SANTA ELISABET núm. 6.</p>	<p>Anuncis a Preus convencionals No s'admeten escrits sense firma</p>
--	--	---

Dr. LUIS COMAS BACH

ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la ulcera (localización, extención, complicaciones) y particularidades del paciente.

de 11 a 12 VILLARROEL 3-1º BARCELONA
 (PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, rombastible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: JOSEH GESA, S. Ramón.

CARDEDEU

Per Catalunya

Es de raó natural, que defensem tots a la nostra terra, que prescindint de bandaries polítiques ajudem a Espanya a sortirse del terrible desgavell que se li apropa. No hi ha necessitat de fonamentar aquella, doncs reina la tetrica visió d'una política funesta que acapdilla a la Nació un Comte de Romanones i un Alba, i a les provincies uns cacics, que fent de *Cónsul*, es creuen amos de vides e hisendes, amb les seves ramificacions en els llocs i llogarets de gent ambiciosa i autócrata, que tenen la seva personalitat com a omnipotent i no son res mes que uns petulants, desconexedors de tot, si be dissimulan la mala fe i el personalisme amparantho amb la vetusta capa del compliment del deurer, que no es res mes que l'enveja i la rastreria contra tot lo que idealment pugan sopusar contrari en élls.

Tots aquets estols de *gent*, que's troben en cada lloc i llogaret, son els que'ns obligan a defensar la nostra casa, i els seus *amos*, els que'ns

obligan a estar sempre a la defensiva, per el sencill motiu de que volen abolirnos lo que's nostre i ben nostre, com son els sentiments, l'idioma, el dret i l'us cumú del lloc, sense comptar amb l'amenaça de perjudicarnos els nostres bens materials.

Per lo dit, doncs, debem tots els catalans, tots els que habem sentit batallar les campanes dels nostres pobles, ja convocant a la cristiandat, ja anunciant el naixement d'un fill, o ja participant al poble la mort d'un germá, o del pare, que aquelles broncejades llengües, que'ns recorden la nostra infantesa ens fan encoratjar amb tot l'entusiasme per a defensar tot alló que constitueix el llegat dels nostres avant passats.

I sols els pobles podem demostrarho amb la protesta seguida, i en moments electorals combatent a tots aquells que renegan de sa terra i de sa mare, i molt mes als que sols son fi es el de treballar avui contra tot per a escalar demá lo que sería una vergonya per el ciudadá catalá. Combatent aquets polítics defensem nostres ideas, nostres sentiments, i combatem amb tota intensitat al centra-

lisme absorvent de la politica madrilenya.

Nosaltres desenmascararem per arreu a tots aquets pertorbadors i per tot Espanya direm qui som i qui son.

Es necessari que tots ens preparem per aquell gran día, en que tot debem ferho per nostra terra catalana.

L'entusiasme viu i augmenta; Catalunya es agraida, per tos sagrats sentiments catalans, vetlla i defensa lo que constituiren tos avis, i que t'han legat per dret sagrat.

DESVIRTUALITANT MALES INTENCIONS

Per els interessats en desfigurar els fets i en suposar que les censures que a n'ells particularment se'ls dirigeixen, son ofensives per Granollers o per la «Unió Lliberal», s'ha fet correr que'l nostre estimat amic i company D. Bonaventura M.* Plaja, Diputat a Corts per aquest districte, havia enviat que si algún jorn donava la ma als socis de la «Unió Lliberal» ho faria amb guants.

No es cert res de tot aixó. Ni'l señor Plaja ha escrit tal cosa ni en les nostres planes, s'ha dit dels socis de la «Unió Lliberal» ni dels del «Orfeó Granollerí».

En el número de EL VALLÉS NOU corresponent a 16 de Juliol últim, deïam amb referència expressa i exclusiva a *El Demócrata* lo següent.

«La protesta que *El Demócrata* publicà, es la veritat de tot lo manifestat per el nostre Diputat i si aixó no fos, enteniam que també teniam de protestar, per que era dit perque amb lluita noble i lleal, va endesvocar per a sempre a un home que pretenia representar un districte pulcre com es el de Granollers. La política es tant personal, que la protesta no la va inspirar la defensa d'una població calumniada, sino el ferm desitj i voluntat de procurar molestar al que si algún jorn els hi dona la mà, serà amb guants i no com acte de finura.»

Es ben vist que únicament se refereix aquell paragraf a *El Demócrata*.

Ademés en tot l'article titulat «Per la veritat» que es el que conté aquella frase, ni s'anomena, ni s'aludeix a la «Unió Lliberal» ni al «Orfeó Granollerí» ni als seus associats.

Va exclusivament i clarament dedicat a *El Demócrata*. I convinguem en que per are, *El Demócrata* ni es Granollers, ni la «Unió Lliberal», ni l'Orfeó.

Divagant

Jo tinc un amic que, home de bona fe, lleal i noble en tot, enlluernat per la bellesa de certes paraules, s'ha enamorat de les teories republicanes, ha format d'ella un cult, una religió; son Deu, son ídol, es la República.

No hi ha per ell idea mes avançada, ni mes noble, ni millor, ni mes democrática; no hi ha forma de Govern ni de constitució mes pura, mes sencilla, mes enlairada i mes igualatoria que la republicana, home convençut de sas ideas no accepta ni la discussió sobre la bondat d'ellas, pero te'l defecte de la major part d'els republicans de bona fe; creu en l'eficacia de les paraules que surten dels llabis de tal o cual prohom de ses ideas, i amb ignorancia sens igual, deixa arrastrarse per élls; molts son ja'ls desenganys que ha rebut, pero en reberà molts mes.

A part la diferencia d'ideals que sempre hi ha hagut entre nosaltres, som dos bons amics i com a tals obrem, no tenint secrets l'un per l'altre. Va llegir mon primer article publicat en eixes columnes i sonrient va preguntarme al acabar-lo: «Ahont es ton ideal? esa aquest que's reflecta en eixas ratlles en el que't declaras nacionalista de sempre, o aquell altre que tots traslluen en tes paraules pronunciades en alguna societat obrera de Barcelona, quant tenies 18 anys? Allavors deïas ser socialista i demostrares serho; perqué't dius avui nacionalista? veig que fas com el cranes, vas endarrera en lloc d'anar endavant.

L'evolució en les idees — vaig contestarli — está permesa fins a cert punt sempre que l'ideal nou sobrepugui al vell

en bellesa i en possibilitat; la meua está en aquest cas, però digas: ¿Creus sincerament que'l nacionalisme es una idea mes reaccionaria (diguemho aixís) que'l socialisme? — Crec que'l socialisme es una idea molt avançada a la que no arribo jo. En quant al nacionalisme, ho crec sencillament una cosa anacrónica, passada, una cosa bona per l'edat mitja quant era possible la vida de les petites nacions; entre les dugues idees, pero molt mes aprop de la primera que la segona, i a la República, amb ella m'atenc, perque crec que's ideal mes práctic, el millor i que amb menys trastorns pot portarse avui a la práctica.

Sí; tú com molts, creus que ser nacionalista, vol dir desitjar el retorn a l'edat mitja amb ses lluites i amb ses vergonyes, el feudalisme i l'absolutisme; vol dir volguer que'l mon reculi uns quants segles i que tornin a comensar en éll les lluites entre els petits estats, per arribar al final a constituir altre volta grans nacions assimilantse mes o menys ses classes directoras, i... retornar al Nacionalisme establint aixís un círcol vicios, no volent veurer el terme mitg que consisteix en arreglar lo bo de l'Edat mitja curantla de ses llagues; i en canvi creus cegament en la possibilitat i sinceritat del lema «Llibertat, Fraternitat, Igualtat» que volen fer ser nostre exclusivament.

No vull extendrem gaire sobre aquest últim a pesar de podersen escriurer un llibre sobre'l tema; pero si seguissim pe'l camp de l'història, et mostraria el final de moltes Repúbliques, et demostraria que'n César i en Napoleó, dos grans tirans, nasqueren en una república, et guiaria pe'l camp de les antigues Roma i Grecia, per entre les mitjevals italianes i per entre les modernes, i en ellas trobaria moltes ocasions per mostrarte amples espais, ont la Llibertat no existia mes que de nom, ont el Govern del poble pel poble era un mite, i en canvi sense anar gaire lluny posaria al devant teu l'història de Catalunya, i quant habesis estudiat una i altres et preguntaria: a pesar del feudalisme i de la Monarquia ¿hi ha hagut mai, mes llibertat en una República que'n la doble monarquia Catala-Aragonesa en temps de les Corts i d'el Consell de Cent? En poques d'ellas s'ha vist com a'n aquesta última, a un comerciant convertit en representant del poble, fer abaixar la testa al Qüefe d'un Estat obligantlo a que pagués lo que pagaven els demás ciutadans; en canvi ¿s'ha vist cap nació ont imperitan la riquesa i la burgesia com en la gran república Nort-Americana? i citant fets concrets que tots recordarem, ¿han fet en lloc lo que'l Govern de la República Francesa feu en la vaga carrilaire de 1911?

I no creguis que amb aixó vulgui empetitir a França, no; te aqueixa una història massa plena de grandesas, está massa enlaire perque pugui rebaixarla un

accident governamental, culpa mes d'un home que d'un govern, pero aquest sol fet demostra que no es sols en les monarquies ont se cometen arbitrariedades, ni es tampoc privatiu de les Repúbliques l'us de la Llibertat.

Però no vull seguir parlant d'aixó; totes les idees son bones quant es creuen i es practiquen de bona fe, vull demostrar-te únicament que'l nacionalisme, lluny de ser reaccionari, es un ideal molt avensat, potser mes avensat en la constitució política de les colectivitats, de lo que'l socialisme ho es en l'ordre individual de les mateixes.

(Acabará)

JOAN CARRERAS.

De retorn

En el nombre prop passat, anunciant la meua arribada desde les columnes del present periódic, diuen qu'he promés detalladament donar informes de mon viatge en terres americanes.

Are dic jo, i no ho digueu a ningú, que no he promés res, qu'es *mentida*.

Especialment lo que he estudiat en mons viatjes, es el carácter de la música dels països i certs detalls referents a ella, que de poc serviri en als llegidors si no anessin acompanyades de il·lustracions sobre el pentàgrama i amb aquestes, mes de quatre ja se que dirien — ¡veus a mi qu'hem compte!

En cambi he pogut veurer lo qu'es convenient correr paisos desconeguts perque quant un ne torna,estic ben segur que psicologicament es un altre.

Per desgracia he trovat el meu poble que encar pensa i fa com deu il·lustres enrera, xo qu'un ve amb l'il·lússió de trovarlo cambiat, i's tenen d'oir coses que per una quarta temporada les havia olvidades i desgraciadament cauen dessorbre com una pedregada.

¿A que ignoreu perque vaig fer els possibles de arribar la setmana passada?

¿Vritat que no ho sabeu?

Doncs se m'ha assegurat que m'havien dit que l'«Orfeó Granollerí» donava un concert en el Cassino i jo hi assistiria per xiularlo.

Que vos en sembla ¿pot ferirme mes indignament semblant grolleria?

¿Pot arribar tranquilament un, si no més esperen veurel per posarli la calúnnia?

Sembla mentida que desde que te vida el present «Orfeó» sens haver mel posat a la boca mai, n'haigi de sortir enmascarat, tot i aixó que jo en temps del seu començament encar estava aquí, i aquestos senyors tenen de saber qu'ell ha sigut verge i també es mártir.

Suposo que tothom no naix dret i ensenyat ni molt menys perfet, i jo tenint la paella pel manec poguent-me amagar darrera del pseudonim o ensenyant de ple la cara, hauria pogut fer de les meves i torno a repetir, que la meua boca no s'ha obert ni la meua ploma s'ha mogut.

Diuen qu'el poble's regenera fondant societats, fent... tot lo qu'es presenti i jo no veig tal mellora.

Perquè no s'emprén una campanya contra la calúnnia? Pro enteneu ben be, que també hi ha qui no pot viure sense ella, i si no la te se la fá, més per acabar d'aquest assumpte estaré molt content si l'«Orfeo» progressa, que jo voldria que fos el primer, encar que va per un camí que per esser-lo, es veu que no tenen avia ni en necesiten.

Cordialment envio mon saludo a tots als amics que no he tingut encar moment per veurels, i desitjo una bona salut a tots i qu'hem dispensin si encar no he pogut estrenyer la seva ma amb la meva, que penso per ara quedar companys com fins en ultims moments de marxar havia sigut.

B. MORATÓ MAYNOU

Granollers 24 Agost de 1916

NOTES

Un articulista, en un escrit tant llarg com dolent, referint-se a l'excursió realitzada per l'Orfeo Granollerí a Sant Feliu de Guixols, s'encara amb els nostres conveins Bassas i Llobet i els repta per haber saludat al nostre diputat, Sr. Plaia, qui com saben nostres lectors estiuja, actualment, en la hermosa ciutat ampurdanesa i se trobava allí al arribarhi l'Orfeo.

Al articulista no li cap a la barretina que hi haiguen persones de bona criansa que saben honrar-se a si mateixas, cumplint en totes ocasions, deures que la bona educació imposa.

Se comprén: aixís com no s'ha fet la mel per a la boca del ase, tampoc s'han fet les lleis de la bona criansa per a tothom.

Sàpiga l'articulista, encare que'l molesti, i sàpiguen els granollerins, per a satisfacció seva, que no foren solsament dos els orfeonistes que saludaren afectuosament a nostre diputat, al trobarlo en Sant Feliu de Guixols, sinó que foren qualques mes.

Es més, i ens plau consignarho, l'Alcalde senyor Torras, per conducte de nostre amic senyor Coma, explicà, prop del senyor Plaia, el no haberlo saludat, i aquest amic nostre transmeté al Alcalde de Granollers, pel mateix conducte, el seu saludo, corresponent amb aquest acte de cortesia a la atensió del Alcalde.

Ens consta que nostre diputat agraeix al Alcalde de Granollers i als orfeonistes llurs atencions.

Ja veu l'ajudit escriptor que no tothom pensa com éll en nostre Vila.

Encara hi ha classes.

I recordi aquell refrá castellá que diu «que lo cortés ne quita lo valiente».

* *

Desde'l dia que'n Plaia, en el Congrés, parlá del creixament del joc i de la prostitució, i demaná al Govern que posés remei a aquestos greus mals socials, nostre diputat no deixa de rebre encoratjadores felicitacions d'honorables persones, i també es objecte de grollers insults que li dirigeixen alguns que vivian del vici o amb el vici.

I a nostre diputat i amic, l'honran i encoratjan tant els elogis dels bons, com els insults dels particulars que no sabent com esbravarse contra el digne parlamentari que al fer obra de Sanitat moral ha complert son deure, el motejan de difamador.

Es natural.

* *

Senyors de *El Demócrata*: A en Plaia i a tots nosaltres ens te molt sens cuidado que qui desgoverni la provincia sigui el senyor Suárez Inclán o qualsevol altre del mateix remat.

Per are, en la lluita entre el Sr. Suárez Inclán i en Plaia, aquest ha guanyat sempre.

Malgrat els procediments posats en joc pel governador per a derrotar a en Plaia en les eleccions nostre amic les guanyá.

Nostre diputat amb son discurs en el Congrés, parlant dels excessos del joc en Barcelona, obligá al Govern a adoptar disposicions que tancaren la aixeta del joc.

* *

La Junta Provincial de Sanitat, procedint amb justicia, ha nomenat sub-delegat de Medicina del districte al senyor Pedrals a despit del nostre Poncio, qui com saben nostres lectors, cometent un abús d'autoritat, retingué el nomenament de sub-delegat interi que l'esmentat senyor havia obtingut.

Per fi de festa, nostres amics han lograt que el Tribunal Suprem de Justicia sometés a un procediment al senyor Suárez Inclán.

Diguin, doncs, senyors de *El Demócrata*, en aquesta lluita qui surt guanyant? ¿qui hi ha perdut mes?

Crònica de la Comarca

Mollet

Lluidíssima i plena ha resultat la nostra festa major. Una gran gentada omplenava tots els establiments. per lo que pot assegurar-se que aquets haurán fet el seu agost.

Fins deu pessetes de cadres de l'Esglesia tingueren de ser traslladades al envelat, on s'hi representava «La viuda alegre».

El local del Ateneu, amb tot i esser tant gran, resultava insuficient i amb doble motiu are que's l'establiment que está de moda.

Les canonades dels trágics no produeixen el mes petit efecte i «la cosa creix», que diria l'malaguanyat senyor Plantada.

* *

Per la tarde del primer dia de nostra festa major, forem visitats per uns negociants d'oli; per negociants d'un oli especial que si be unta mai embafa i, aquest ingredient, era ofert als encarregats de les taules de burro, d'aquest joc de basa consentit per les lleis i perseguit are desde la molt honrosa interpelació del Sr. Plaia.

D'aquest oli curalo todo s'en oferia una quantitat per valor de cent vinticinco pessetas, si be, a la baixa hora, també se'n hauria entregat en mes petites quantitats. Els jogadors molletans, mes tusuts qu'un policia, no'n varen voler comprar ni una quarta.

A n'els amos del tiro de fletja també se'ls hi oferia sis ralets d'aquest oli miraculós i, mira... com que'ls tontos no volgueren comprar-ne, tingueren de plegar.

«¡A quin temps hem arribat, valgam la quía d'un gat!»

Si no qu'un s'ha de creure qu'aixó son extralimitacions dels representants, ens vindrien ganes de cridar: ¡Visca la justiciaaaa...!

* *

«Quasibé cada diumenge al matí tenim comedia de mal género. Es una verdadera llástima pro'l mal no te cura i si Deu no s'apiada de nosaltres, estém condemnats per temps a passar per aquesta escandalosa vergonya. El pobre pallaso, mes que fástic, ja'ns comensa a inspirar llástima, doncs la forma en que va degeneran, lo mateix pot ser produida

pels efectes del mam com pels mals consells d'una dona, si no son les dos causes a la vegada.

A l'ultim, si podem, haurem de fer un bon pensament i deixar-lo per ximple.»

D'aquest fargument, l'autor-corresponsal pensa fer-ne una obra.

Granollers

Segons l'article 354 del R. D. de 5 de Maig de 1913, les Juntes de presons deurán reunir-se dintre dels primers quinze días del mes de Setembre de cada any, a fi de confeccionar el pressupost que ha de regir en el següent, i pro pera ya la data, ens permetem suplicar a la Junta de nostre Partit, que veigi personalment el mal estat de nostra Presó, a fi de que sobre'l terreny, pugui comprendre les quantitats que son necessaries inclur en el nou pressupost per a les obres mes urgentment indispensables, dotació de tota classe d'utensilis i reorganització dels seus serveis administratius.

Confiem en veurer prompte reformat nostre establiment penitenciari, doncs el nom del Partit ho reclama.

* *

Els veins de nostra vila ja's poden donar per satisfets sobre'ls gassos de can Piñol, perque a més de que no son perjudicials per la salut, fins hi ha metjes que hi curan alguna noia.

Tot se pot creure.

A nosaltres, com no tenim cap lligam que'ns obligui a fer mutis, ni cap que'ns obligui a alabarho, reiterem una vegada mes, fennos ressó de les queixes dels veins, la nostra protesta per la tolerancia que ve observant la primera Autoritat local, tolerancia, que cada día ens es mes difícil entendre i que cada hu hi fa els comentaris a mida del seu gust, i per cert no ni ha cap dels qu'hem sentit, que no sia de forta censura per l'Alcalde.

* *

En la sessió de segona convocatoria celebrada el dissapte de l'altre setmana, va aprovar l'Ajuntament el pressupost extraordinari per el present any per un total de cent dos mil pessetes.

Nodreixen el pressupost un empréstit, i la creació d'arbitris per inspecció i conducció de carns, i sobre la llet, gallina i conills.

* *

La festa major es presenta molt lluida, essent el programa, si no hi ha variació aquesta setmana que ve, com segueix.

Al Envelat de l'Alhambra grandiosos balls i concerts; Al Cassino dos funcions, una dramática i l'altre ópera representantse el *Faust* i un extraordinari concert vocal.

A «L'Unió Lliberal» grans balls i concerts i la ópera *Carmen*. A les Societats Corals «Amics de l'Unió» i «La Violeta» grans balls i concerts, i al Centre Católic dugues funcions.

També prometen ser molt lluides les festes religioses.

L'Ajuntament ens obsequiará amb traques i un castell de focs artificials i concerts.

La Societat Coral «Amics de l'Unió» prepara per el día 3 una gran cuestació pública, la qual recorrerà els carrers de nostra vila, al objecte de recullir capdals per a aliviar la situació crítica que atravessa la culta ciutat de Sant Feliu de Guixols.

També «l'Orfeo Granollerí» donará un espléndit concert, en el saló de «l'Unió Lliberal».

Les societats esportives ens obsequiarán amb curses ciclistes, pedrestres i varis partits de Foot-Ball.

* *

Diumenge passat va donar un concert en el Cassino, «l'Orfeo Granollerí».

L'Orfeo i el seu Director Mestre, Martí Llobet, varen recollir entusiastes aplaudiments, fins al punt d'obligar a repetir «El Rossinyol», «Genívola» i «La mort del Escolá». Per gust del públic s'haurian també repetit les altres composicions.

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pessers per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates
(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb diposit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA

— DE —

PEREROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.

: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a armes i "Ciclos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Si voleu bon xocolata

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA

Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en

PERFUMERIA

MERCERIA

POSTALS

Vistes de Granollers a 5 céntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquius Anguera

Metge dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, peuqueria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE JAUME JOSEPH

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i varias tintas.